

PdF MU Brno

Učitelství 1. stupně ZŠ

Skupina: Petra Velebová, Marta Valentová, Radka Müllerová
 Typ studia: Kombinované
 Školní rok: 2007/2008

Skupina: A1

Ročník: 5

Název projektu: Co je zdraví ?

Vzdělávací oblast : Člověk a zdraví – výchova ke zdraví

Průřezová témata : Osobnostní, sociální a rodinná výchova, enviromentální výchova

I. NÁVRH PROJEKTU

Název:	Co je to zdraví
Autoři:	Petra Velebová, Marta Valentová, Radka Müllerová
Realizace:	Ročník – 4. a 5. – ZŠ Příbram na Moravě
Typ projektu:	<ul style="list-style-type: none"> ▪ podle organizace: vícepředmětový ▪ podle navrhovatele: uměle připravený ▪ podle účelu: směřující k získání dovedností ▪ podle délky: dlouhodobý ▪ podle prostředí: školní a mimoškolní ▪ podle počtu zúčastněných: společný ▪ podle informačních zdrojů: vázaný
Smysl projektu:	Co je pro nás zdraví, jak ovlivňuje náš život a kde se bere, jak to mohu ovlivnit já a co už ovlivnit nedokážu
Výstup:	Děti si vytvoří rodokmen své rodiny, kde zaznamenají vše důležité o sobě a společné znaky, které je spojují s ostatními členy rodiny, do tabulky zaznamenají časové údaje a porovnají je
Předpokládané cíle:	<p>kognitivní: popíší způsob jakým získávali informace, roztřídí získané informace</p> <p>afektivní: provedou hodnocení práce na projektu, chápe potřebu pomáhat druhým lidem</p> <p>psychomotorické: děti si vyrobí svůj rodokmen a sestaví si tabulku vlastních výkonů</p> <p>sociální: spolupracují ve skupinách, informují o projektu rodiče</p>
Předpokládané činnosti:	Vytvoření pracovního listu – rodokmenu, sběr informací a materiálů o sobě a své rodině, měření své výšky a váhy a výpočet nárůstu od doby svého narození, soupis společných znaků u ostatních členů rodiny, vytvoření tabulky výkonů a vyhodnocení časů při činnostech s hendikepem a bez něj
Organizace výuky:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Úvod – tvorba myšlenkové mapy – co mě napadá, když se řekne zdraví. Tvorba pracovního listu – rodokmene, zadání otázek, na které se děti v rodině musí zeptat – 2 vyuč. hodiny 2. Samostatná, mimoškolní činnost -sběr informací v rodině (nejlépe

	<p>přes víkend)</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Doplnění do pracovního listu – lepení fotek nebo kresba portrétů, doplnění jmen a informací o sobě a společných znacích s příbuznými. Každý sám za sebe představuje spolužákům co zjistil a představí svou rodinu. Společně si zapíšeme a roztřídíme nemoci a úrazy, kterými děti během svého života prošly do skupin (infekční, dědičné, úrazy někým zaviněné, které jsem si zavinil sám) děti rozdělíme do skupin a každá skupina se pokusí napsat co můžeme udělat, aby se to nestalo nebo abychom to zlepšili, všechny skupiny se vystřídají a společně si to probereme a doplníme – 2 vyuč. hodiny 4. Soubor úkolů, které se dělají na čas a zapisují se do připravené tabulky, ve skupinách i jednotlivě bez hendikepu a s hendikepem vyhodnocení – 2 vyuč. hodiny 5. Podle možností beseda s hendikepovaným člověkem nebo návštěva výstavy s pomůckami pro hendikepované
Předpokládané výukové metody:	<ul style="list-style-type: none"> - metody slovní – rozhovor, diskuse, vysvětlování - metody názorně demonstrační – předvádění činností, - metody praktické – výtvarné činnosti - brainstorming
Předpokládané pomůcky:	Balící papír, fixy, pastelky, švihadlo, lžička, pingpongové míčky, šátky, berle, různobarevná víčka z PET-lahví
Způsob prezentace projektu:	Vystavení pracovních listů ve třídě
Způsob hodnocení:	<ul style="list-style-type: none"> - Učitel hodnotí ve třídě – ústně a průběžně při práci a na závěr zhodnotí výstup a prezentaci dětí. - Žáci si sami také zhodnotí výstup a pocity z něj na hromadném konziliu

II. REALIZACE PROJEKTU

1. Charakteristika třídy – 4.B – 18 dětí z toho 8 dívek, většinou nadprůměrní žáci jen asi 3 dyslektici, 5.B – 16 z toho 6 dívek, problémová třída, 4 integrovaní žáci, 3 dysgrafici a 1 žák opakující pátou třídu, většinou podprůměrní žáci
2. Nejprve jsme se snažili zjistit co všechno se nám vybaví a co pro nás všechno může znamenat pojem zdraví a tak jsem si vzali velký arch balícího papíru, uprostřed bylo slovo zdraví a každý žák se postupně připojil se svým pojmem a připsal ho na papír fixem. Došli jsme k tomu, že zdraví je pro nás pohodový stav a velmi osobní věc, která je nám dána nebo není dána už od našeho početí a máme k němu různé předpoklady a obklopují nás různé věci, které naše zdraví mohou ovlivnit. Jestliže tedy máme pochopit jaké máme nebo nemáme předpoklady k tomu být zdravý, musíme to vzít pěkně od začátku. Každý žák si udělá svůj rodokmen, kde zapíše

nejbližší členy rodiny, tedy rodiče, prarodiče, sourozence, kdo bude chtít i tety a strýce se sestřenicemi a bratrance. Každý se pokusí zjistit co nejpřesnější informace co všechno prodělal během svého života, od narození (zjistí kolik vážil a měřil) přes všechna onemocnění (dětské nemoci jako příušnice, zarděnky, spálu, neštovice, černý kašel apod.) a všechny úrazy a zranění. Kdo může sežene si fotky svých blízkých nebo si sepíše důležité osobní znaky – barva očí, vlasů, zájmy a křestní jména jsou samozřejmostí.

Všechny tyto důležité informace se vložily do připraveného pracovního listu, kdo měl možnost nalepil fotografie nebo se pokusil o jednoduchý portrét (důležité bylo dodržet reálné barvy očí a vlasů). Každý si zapsal důležité osobní údaje pod svůj portrét tedy míry a váhy po narození a vedle se doplnily míry a váhy současné. Pak jsme se dali do spojování znaků, které máme společně se svými blízkými, tedy každý znak jsme jinak barevně rozlišili pro přehlednost a tak např. zelenou linkou jsme spojili se svým portrétem všechny, kteří mají v naší rodině také zelené oči, stejně tak barva vlasů, podobné zájmy, dioptrické brýle, rovnátka apod. Až to bylo hotovo, každý žák představil svou rodinu a vyhodnotil o kolik vyrostl a přibral od svého narození a uvedl všechny společné znaky, které jsou u něho v rodině.

Na další balící papír jsme si sepsali všechny choroby a úrazy kdo co prodělal podle těchto kritérií – infekční nemoc, dědičná nemoc, úraz způsobený jinou osobou a vlastní vinnou, bez cizího zavinění. Pak se děti rozdělily do pěti skupin a každá skupina měla za úkol zapsat pod určený druh chorob nebo úrazů, co se dá podle nich dělat, aby se jim předešlo nebo aby se zmírnily následky. Když byly skupiny hotové prostřídaly se až se každá skupina vystřídala u všeho.

Pak jsme si udělali společné vyhodnocení a doplnění už napsaných názorů.

Takto jsem si mohli říct jak se bránit úrazům – neriskovat, nosit ochranné pomůcky (helma, chrániče, rukavice apod.), zavolat si někoho dospělého aby nám poradil a pomohl nám. U běžných chorob zase pomůže otužování nebo dostatek vitamínů, očkování. Jsou ovšem vrozené choroby nebo vady (cukrovka, krátkozrakost, rovnátka), které nám znesnadňují život, máme určité znevýhodněné postavení ve společnosti se kterým se musíme naučit žít. Teď byl konečně čas říct si o lidech kteří mají méně štěstí než mi a musí žít s hendikepem jako je slepota, hluchoněmost, ztráta končetin. Zkusíme se aspoň trochu vcítit do kůže těchto lidí, uděláme si malý pokus. Uděláme si tabulku, kde budeme vždy zaznamenávat dva časy, jeden za co nejrychleji provedený úkol a vedle čas za splněný úkol s hendikepem např. z víček od PET-lahví seskládat čtverec, kruh a poté to samé se zavázanýma očima, další je na hluchoněmou komunikaci – žáci se beze slov, jen pomocí gest a mimiky, pokusí postavit do řady podle dne kdy slaví narozeniny od ledna do prosince, stopujeme a pak si děti znovu určí pořadí podle věku a mohou se normálně mezi sebou domlouvat a znovu vše stopujeme. Další disciplíny běh s pingpongovým míčkem na lžičce a to samé s jednou nohou přivázanou ke druhé švihadlem, za pomoc slouží berle nebo spolužáci podpírající kamaráda, dalším úkol – poskládat podle barev do skupin, víčka dnem dolů, nejprve bez omezení, poté s jednou rukou za zády a nakonec obě ruce za záda. Úkolů se dá vymyslet mnoho a s různými variantami. Když si každý zapíše své časy (měří si děti ve skupinách) může si vyhodnotit jaký rozdíl je mezi splněním úkolu bez omezení a s hendikepem, snad aspoň tak dokážeme dětem vysvětlit jaké to je, když žije člověk s hendikepem a vzbudíme tak u dětí solidaritu. Ještě lépe nám k tomu pomůže беседа s někým, kdo se zvládl se svým hendikepem vyrovnat a žije aktivně přes těžkosti, které život s postižením přináší. A je-li v dosahu výstava nebo centrum pro postižené je to už opravdu ideální příležitost.